



## C. J. Lisagers prædiken 2. søndag efter helligtrekonger

**Taler**

C. J. Lisager  
Provst

**Dato**

14. januar 1945

**Sted**

Helsingør Kirke

**Omstændigheder****Prædikentekst:**

Johannesevangeliet kapitel 2, vers 1-11

- 1 Der er ikke en Smule Overdrivelse i at sige: Kristus forvandler alt til det bedre. Det er den bogstavelige Sandhed. Selv noget saadant som en Bryllupsfest bliver bedre ved Jesu Nærværelse. Adskillige vil tænke, at Jesus vil lægge et Tryk over Glæden, fordi de har et falskt Billede af Jesus. De tænker sig, at han sidder dyster  
5 og med sort Alvorsmine, saa den umiddelbare Livsglæde ikke kunde folde sig ud.

- Men en saadan Frelser vilde Børn ikke have flokket sig om – og Toldere og Syndere for Resten heller ikke. Jesus forstod ikke blot at græde med de  
10 grædende, men ogsaa at glæde sig med de glade. Og vil vi have et rigtigt Billede af Jesus, maa vi ogsaa kunne tænke os ham siddende som en glad Bryllupsgæst ved de unge Brudefolks Bord.

- I den svenske Salmebog bærer denne Søndag Overskriften: “Jesu Nærværelse  
15 helliger Hjemmet”. Denne Søndag er i Kirkeaaet særlig Hjemmets Søndag. Evangeliet fortæller om et nyt Hjemstiftelse. Jesus udfører sit første Under for at hjælpe to unge til ikke at faa deres Bryllupsfest spoleret ved noget, der baade den Dag og i Fremtiden vil føles som en Skam.

- 20 Hjemmet er en Guds Ordning. Og Hjemmene er de Celler, hvorpaa et Samfund maa bygges op. Jo bedre Hjem, des sundere og stærkere Folk. Nedgangstider begynder med, at der gaar Opløsning i Hjemlivet. Hvis Hjemlivet udarter, gaar et Folk sin Undergang i Møde.

- 25 Og de Forfattere, der forherliger de Kræfter, der virker nedbrydende paa

Hjemlivet, er slet og ret Folkefjender, og de bør mærke, at den offentlige Mening ser paa dem som saadanne. Men i Stedet faar de ofte Lov at øve deres opløsende Gerning under Bifald og Hyldest.

30

Hjemmet er en Guds Ordning og en Guds Gave. Man har sagt, at tre Ting fik Mennesket Lov at tage med sig fra det tabte Paradis: Hjemmet, Arbejdet og Hviledagen. Og at Hjemlivet er en uendelig rig Gave, vil de fleste gerne indrømme. Men hvor trænger vor Tid til at forstaa, at Hjemlivets Grundvolde  
35 ødelægges, om ikke en klar og fast, ja, man kunde sige en ligefrem streng Opfattelse af Troskabspligten gaar baade Mand og Hustru i Blodet.

Den skulde gaa Haand i Haand med Kærligheden og er i Virkeligheden en uadskillelig Bestanddel af ægte og sand Kærlighed. Kærlighed er ikke blot skønne  
40 Følelser. Den rummer ogsaa et: "Du skal - ". Uden det hviler Hjemme paa usikker Grund. Stemninger kan som bekendt svinge saa let, som Vinden drejer sig. Og paa Stemning kan intet Ægteskab bygges, og af Stemning kan intet Hjem bæres. Egoismen, al Kærligheds sejlivede og utrættelige Modstander, ligger paa Lur for at rive ned, hvad Kærlighed bygger op.

45

I Guds Tanke var Ægteskabet et livsvarig Sammenhold, baaret af Kærlighed og Pligt. Kun ved, at dette virkeliggøres, kan et Hjem give os den Livsrigdom, det var bestemt til.

50 Men netop paa Grund af vor indgroede Selviskhed behøver vi Hjælp og Styrke fra Gud, ogsaa tilk at leve vort Liv i Hjemmet. Og Guds Søn, der kom for at hjælpe os med at leve det vanskelige Liv og dø den vanskelige Død, havde ogsaa et Ærinde fra Gud til Jordens mange Hjem. Han kom for at frelse fra Synd, fra den store Ødelægger af alt, hvad Gud har skabt saare godt. Og hvor han faar  
55 Indgang, forvandler han alt til det bedre.

Det gør han paa alle Omraader. Han er i Stand til grundigt at forvandle Folkeslagenes indbyrdes Forhold til det bedre, saa Krig og Had afløses af Fred og Kærlighed. I samme Grad, som man vil give ham Indflydelse, bliver det muligt  
60 at løse selv de vanskeligste Konflikter i den rette Aand.

Han er i Stand til at forvandle Modgang og Trængsel, saa de, hvor ondt det end gør, dog i det lange Løb bliver til Velsignelse og drager os nærmere Gud. Vi kan ikke undvære ham i vor Kamp mod Livets Fjender: Synd og Selviskhed, der

trænger sig ind ogsaa paa saa fredlyst et Omraade som vore Hjem.

Naar Kristus kommer ind i et Hjem, driver han det onde, hensynsløse, haarde og kolde ud. Han magter den Dag i Dag at udføre Forvandlingsunere iblandt os.  
70 Han fremelsker i os noget af sit eget Sind. Hvor han er, bliver der godt at være. Han er Hjemmets og den sande Kærligheds bedste Forbundsfælle.

Underligt, at saa mange ikke vil byde Jesus Kristus til Gæst. Man mener vel at kunne klare det selv. Eller man forstaar, at skal han ind, saa er der andet, der skal  
75 ud. Der er noget, han ikke vil bo fredeligt Side om Side med. Det er ikke Glæden, der skal ud – saadan som saa mange tænker sig.

Men han vil have Lov at raade, hvor han er. Ellers gaar han igen. “Hvad han siger eder, det skal I gøre”, siger Jesu Moder til Tjenerne.

80 Jesus Kristus forvandler alt til det bedre. Og saa gemmer han det bedste til sidst, naar den store Forvandling sker, hvorved han skal “forvandle vort Fornedrelseslegeme til at blive ligedannet med hans Herlighedslegeme”.

85

**Kilde**

Kristeligt Dagblad, Nr. 92, 49. Aarg. 14/01-1945

**Kildetype**

Dokumentation i avis, magasin e.l.

90

**Tags**

2. søndag efter helligtrekonger, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/c-j-iisagers-praediken-2-sondag-efter-helligtrekonger>

95

100